

[Bollmann]

fald ikke i øjeblikket kan overholdes. Det samme gælder for ekspedition af pakkepost, hvor der virkelig har været grund til klager – andre ordførere har været inde på det. Det er uforståeligt for befolkningen, at kvaliteten af denne service er sunket til et så relativt lavt niveau, i særdeleshed når postvæsenet samtidig har fået rådighed over et meget avanceret teknisk materiel.

Ganske vist må en del af problemerne, som det også er anført i redegørelsen, tilskrives almindelige indkøringsvanskeligheder. Men alligevel ser det ud, som om andre ting eller måske andre kræfter har spillet ind og forværret disse indkøringsvanskeligheder. Disse kræfter, som tilsyneladende kun er interesserede i at smide sand i maskineriet, bør ikke have lov at ødelægge mere af postvæsenets tidligere gode forhold til befolkningen.

Jeg er i den forbindelse glad for, at ministeren i redegørelsen ikke foreslår, at en vis del af personalet skal have gule uniformer. Derimod hilser vi med tilfredshed de bestræbelser, der er i gang for at få flest muligt af postvæsenets personel ansat under tjenestemandssystemet. Her er netop et eksempel på det, CD gang på gang har påpeget, nemlig at vi ikke kan undvære tjenestemandssystemet. En blanding som den, vi har set anvendt på visse områder inden for postvæsenet, giver åbenbart kun for store problemer. Derfor vil vi fortsat håbe, at postvæsenet efterhånden får en meget høj procent af tjenestemandsbemanding, så at tilfældig faglig uro osv. fremover kan undgås. Men til gengæld vil vi også gerne være med til at give disse tjenestemand anstændige ansættelses- og arbejdsvilkår.

Det, jeg har sagt indtil nu, kan måske lyde lidt negativt, og derfor skal jeg vende mig til noget mere positivt og noget konstruktivt.

Jeg skal først sige, at alle ved – og det har ministeren også gjort opmærksom på i sin redegørelse – at en stor del af miseren og altså af den kritik, der rettes, simpelt hen skyldes besparelseskraav til postvæsenet fra dette folketing. Vi er midt i en sparetid, og når levestandarden skal sænkes nogle procent, får det virkning for alle samfundslivets områder. Derfor ligger det meget nær at ville spare inden for den offentlige sektor; det må bare ikke ske for enhver pris.

CD har været med til sparerunder, når vi har fundet det velbegrundet, men det må ba-

re ikke ske i panik. Vi har f.eks. også sagt, vi gerne så en bedre service hos politiet, og foreslået ansættelse af flere betjente. Vi finder også, at serviceniveauet hos DSB og postvæsenet skal bedres. Vi finder, at de ansatte generelt set, med de undtagelser, jeg har omtalt før, gør, hvad de kan. Men vi finder bare, at der har været sparet for meget på disse områder. Derfor vil vi gerne rent positivt foreslå, at man opgiver al tale om lørdagslukning og om stop for udbringning af post om lørdagen og i stedet for overvejer en gang ugentligt at kunne holde åbent om aftenen for postbesørgelse, så også de, der i løbet af dagen ikke har mulighed for at nå frem, får en chance på denne måde.

Vi vil også gerne foreslå, at man overvejer et nyt system, som man kunne kalde et intercitysystem, således at man kunne have garanti for mod ekstra betaling at få post frem inden for visse timer, alt afhængigt af, hvor i landet det er. Jeg er i hvert fald overbevist om, at en stor del af erhvervslivet vil se med interesse på et sådant forslag. Jeg skal ikke her gå i detaljer, og vi har heller ikke fra CDs side foretaget nogen beregninger, men man kunne måske forestille sig særlige postkasser til den slags post. Man kunne måske også forestille sig, at der kunne oprettes særlige bilruter på de ruter, hvor der ikke kører intercitytog. O.k., det er noget, man kan diskutere, men hovedsagen efter vores opfattelse er, at folk får garanti for, at denne specielt dyre post er fremme i løbet af timer. Måske kunne intercitysystemet kombineres med den ordning, man kender fra SAS, altså inden for indenrigsflyvningens område, hvor særligt hastende forsendelser jo mod ekstra betaling kan ekspederes inden for helt andre tidsfrister end dem, vi kender fra det almindelige postsystem.

Jeg ville være glad, hvis ministeren i hvert fald rent umiddelbart ville knytte nogle kommentarer til denne idé.

I sin redegørelse henviser ministeren også til, at postvæsenet jo har pligt til at befordre breve osv. også i områder af landet, hvor befolkningskoncentrationen ikke er så tæt, og samtidig har postvæsenet jo et monopol på visse områder.

Jeg vil gerne spørge, om der i regeringen er overvejelser om at ophæve eller ændre denne monopolstilling med deraf følgende pligt. Der er ingen tvivl om, at der vil være